

ПСА́ЛЬМА 122 (СХХІІІ)

**Вз Тебѣ возведо́хъ о́чи моѝ,
живу́щемъ на Не́си.**

**До Те́бе, Бо́же, Що живéш на Небеса́х,
здійма́ємо ми о́чі на́ші у сльоза́х!
Як раб, що з руки́ па́на зми́лування жде́,
або́ раби́ня, що проха́ть до па́ні йде́,
так визи́ра́ємо ми Го́спода сво́го,
допо́ки ла́ски не здобу́демо Йо́го.**

**Помі́луй нас, о Го́споди, помі́луй нас!
Бо те прези́рство дошкуля́є повсякча́с:
по са́му за́в'язку вже си́ті глúмом ти́х,
що розкошу́ють, і пиха́тістю лихі́х.**